

Izhaja trikrat na teden v šestih izdajah, in sicer: vsak torek, četrtek in sobota, zjutranje izdaje opoldne, večerno izdaje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilogami ter s „Kažipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h, ali gl. 6-60
 pol leta 6 „ 60 „ 3-30
 četrt leta 3 „ 40 „ 1-70
 Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravištvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8 ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 4-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tovarni „Kwarz“ v Šolski ulici in „Hersitz“ v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni L. Grenčič na trgu deželnih in Pipan v ulici Ponte della Fabbrica.

SOČA

(Večerno izdanje.)

Uredništvo
 se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravištvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9.
 Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
 Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v deželno uredništvo, naj se pošiljajo le upravištvu.
 Neplačanih pisem ne sprejemlje ne uredništvo ne upravištvo.

Oglaševanje in poslanice
 se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje širko po prostoru.
 Naročnino in oglaševanje plačati loco Gorice.
 „Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovensko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsehletno 1 gl. 80 kr. — Oglaševanje v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. petih vrstah.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Po državnozbornih volitvah.

I.

Sedaj, ko so končane volitve v državni zbor, je pač umestno, da se ozremo malce nazaj, da pogledamo podrobneje baš prošlo volilno dobo ter da si postavimo živo pred oči vse tisto, kar je za narodno-napredno stranko gledé na volitve na sploh in posamezno važno in podučljivo.

Pričnimo!

Za vsake volitve je treba sestaviti volilni imenik, to je seznam, v katerem morajo biti vpisani vsi tisti, kateri imajo v skupini, katero zadevajo volitve, volilno pravico. Volilni imenik ima sestaviti županstvo ter ga mora razpoložiti za gotovi čas občinstvu na razpolaganje, da vsakdo sme pogledati vanj, je-li vpisan v volilni imenik, ako mu pritiče volilna pravica, ali ne. Ako bi ne bil vpisan, ima pravico, pritožiti se, ter zahtevati, da ga vpišejo, seveda samo takrat, ako mu res pritiče volilna pravica ter je izpuščen iz imenika.

Imenike sestavlja županstvo, višja oblast nad njim tudi v tem pogledu je okrajno glavarstvo, kateremu se morajo taki imeniki tudi podajati na upogled.

Deželno se v naši deželi gledé na deželnozbornske volitve premalo brigali naši volilci, ali so vpisani v imeniku ali ne. To je deloma umevno, ako se upošteva, da nismo bili tako strogo ločeni v dve stranki, marveč da smo volili skoro vedno soglasno, in smo bili gledé na volilne sezname pozorni le tam, kjer smo prihajali z Lahi v dotiko pri volitvah. Sedaj pa, ko smo ločeni, ko imamo v deželi močno narodno-napredno stranko ter klerikalno, je treba več pozornosti pri volilnem imeniku. Zadnje volitve dajejo nam na to stran dovolj poduč.

Če je, kakor smo ob svojem času objavljali v listu, da tuintam je bilo izpuščenih iz volilnega imenika dokaj volilcev, katerim je pritikala volilna pravica. Ko so prišli na volišče, ne da bi se bili poprej prepričali, ali so vpisani ali ne, so morali oditi, ker

niso bili vpisani v volilnem seznamu. Na tak način je na več krajih odpadlo narodno napredni stranki veliko število volilcev, vsled tega seveda tudi volilnih mož.

Znani so nam, kar se tiče tega, prav kričeči slučaji. Koliko naših mladih volilcev v peti kuriji, ki bi bili radi volili naprednjake za volilne može, je moralo oditi z volišča, ker niso bili vpisani, in vsled tega nam je odpadel marsikak volilen mož. Da so bili izpuščeni napredno misleči volilci, to se je dogajalo posebno tam, kjer so županstva v klerikalnih rokah in so imeli torej klerikalci svoje prste pri sestavi volilnega imenika vmes. Najbolj značilen, podučljiv in svareč je slučaj, ki se je pripetil v Št. Petru pri Gorici. V volilnem imeniku za kmečke občine je bil izpuščen mož, ki je podžupan že dolgo vrsto let, ki živi stalno v Št. Petru ter je na sploh znana in čislana oseba. Izpuščen je bil, in ker se je to zgodilo, ni mogel biti izvoljen v kmečkih občinah za volilnega moža. So ga že volili. Kar je pogledal komisar v imenik, in ker tam ni bil vpisan, seveda ni mogel biti voljen za volilnega moža.

Glejte! Tukaj imate pač najboljši dokaz, kako neobhodno potrebno je, da pogleda v volilni imenik vsakdo, kdor se hoče deležiti volitve! Tu se pač ni zanašati čisto nič na nikogar. Lahko je res, da je kdo izpuščen le pomotoma, lahko je pa tudi, da je izpuščenih ne le eden ampak več vedoma in hotoma, zlasti tam, kjer spletkarijo po občini klerikalni gospodarji. Zato pa je neobhodno potrebno, da vsakdo, kdor hoče iti volit, pogleda v volilni imenik, ali je vpisan tam ali ne. Ako bi bili v volilnem imeniku za volitve v peti kuriji vpisani vsi tisti, ki so morali oditi z volišča, ker so bili izpuščeni in radi tega niso smeli voliti, bi bila imela narodno-napredna stranka še večje število svojih volilnih mož in bi bil dr. Gregorčič preglašen še z večjim številom glasov nego s 17, kakor se je to zgodilo dejanski.

Mislimo, da vsaki volilec je sedaj pač prepričan, kako važen je volilni

imenik kot podlaga, na kateri se vrše volitve. Zadnje volitve so nam to pokazale v obsežni meri, in radi tega opozarjamo volilce že danes, da naj bodo prihodnji pri volitvah pozorni do skrajnosti, ali so vpisani vsi v volilni imenik ali ne. To je neobhodno potreba, zato se mora vsaki volilec prepričati o tem.

Pravilno sestavljeni imeniki, v katerih ne bo manjkalo niti jednega našega volilea, bodo potem trdni temelji, na katerem bomo mogli računati, kak bo izid volitev tuintam. Opozarjamo vse naprednjake po deželi na veliko važnost volilnega imenika, kateri naj bo po njihovem prizadevanju povsodi sestavljen tako, da bo mogel na podlagi istega vsak naš volilec na volišču, da nijednega ne bodo mogli odsloviti. Vemo, da bo to ponekod neobhodna potreba, in sicer ni več toliko časa do tega, saj so pred durmi — deželnozbornske volitve!

Dopisi.

V Gorici, dne 14. jan. 1901. (Tutti frutti.) — „Prismojenc“ piše v svoji drugi letošnji številki, da povodom demonstracije pred hišo v Križni ulici, kjer stanuje poslanec pelagre, se je pokazala na koncu na oknu spoštljiva glava Gregorčičeva in čuti je bilo glas, da „mandata za peto kurijo ne bo“. To poročilo, katero je vložil „Prismojenc“ pod zaglavje „Za kratek čas“, treba nekoliko popraviti. Namreč to nikakor ni res, da bi se bila prikazala „spostljiva“ glava viteza Gredolskega, marveč res je pa, da se je pokazala na oknu spoštljiva glava device Nežike, ki je tolažnica vitezu ter mu pomaga prenašati gorje in tečave, katere ima na hrbtu, odkar je klerikalce in spletkar po komandi iz kardinalove palače, da mu glava ne gre dol popolnoma. Značilno v tisti notici v „Prismojencu“ je to, da je dr. Pavlica vložil vanj „spostljivo“ glavo viteza Gredolskega svojim čitateljem — „za kratek čas“. Ali ne vidi g. vitez, kako v njegovi največji bližini brijejo norce z njim!

„Vaša stranka je taka, kakor tista kokoš, ki kokodaka, po nehenega jajca ne znese.“ Tako je blagovolil govoriti neki nunc na

Krasu na priznici, meneč, da tako pridobi naše volilne može na svojo stran. Kokoši, ki le kokodaka ter ne znese nobenega jajca, nikdo ne mara — glejte, kdo bo potem maral za narodno-napredno stranko, ki je podobna tisti kokoši! Kmetje v cerkvi so se smejali, pri tem pa tudi mislili, koliko jajec jim pobere nikdar siti nunc. Poslal je bil svojega pismo-nošo k napredni volilnim možem, ali natelel je slabo. Povedali so mu, da imajo že svoje muenje ter da ne potrebujejo njegovega kokošjega in jajcatego. — Naj bo povedano tu še, kako prav ta nunc smatra dobrotljivost v teoriji in v praksi. Pravil je svojim vernim ovčicam, da ko se pride voščiti novo leto, se podari voščitelju kak darček. Ubog revež je šel kmalu na to v farovž voščiti novo leto v mislih, da dobi kak darček. Ali glej ga nuncia! Zapodil je reveža, da se mu je milo storilo okoli srca ter se mu jo utrila debela solza in padla na velo lice. Nunc pač noče pogledati nikdar sv. Marlena, katerega ima v cerkvi.

Cahej pojde v „zaslužen penzjon“. To je tako imeniten dogodek, da ga treba prav posebej omeniti. Deželna hiša si sicer reši „potrebne zla“, ali isto nastopi sedaj v klerikalni stranki z vso silo, kar je ima na razpolago. Cahej si je znal dobiti lani v deželnem zboru 800 svetlih kronic poviška, sedaj gre v „penzjon“, seveda mu dajo še več, kakor mu priče, potem pa se spusti na politično delovanje z dušo in telesom. Ni slabo preračunal. V „Narodni tiskarni“ mu nakažejo masno plačo, saj to lahko store, ker „Centrifuga“ ima toliko denarja, da se temu še ministri čudijo, pisal bo članke za „Gorico“, držal viteza Gredolskega na shodih za frak, tuintam, posebno kjer ga ne bo potreba, ga bo preveč, v deželno hišo bo hodil po težko zasluženo pokojnino, kadar bo treba, bo smuknil k dr. Pajerju po informacije ali pa jih bo dal, čitalnico kot tajnik „preustroji“, povsodi pa bo uganjal svoje „fokselne“ in sejal preprič in zdražbo! Dežela bo redila tako tega zdradžbarja, ki stopi v pokoj, akoravno bi lahko delal se celo vrsto let. Ali tako stoji zapisano v tajni pogodbi med baronom Pajerjem in vitezom Gredolskim, da Cahej mora v „penzjon“. Rabita ga oba tako nujno v našem političnem dirndaju, ker mož je zvit in prefrigani, da mu ga ni para. Mali Cahejček bo urednik,

- 52 -

Quo vadis?

Roman.

Poljski spisal Henrik Sienkiewicz. — Poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Radi tega so doprinali zahvalne žrtve po vseh templjih; zanj pa je to nova spodbuda, da pojde v Ahajo. Vsekako pa mi je pred nekoliko dnevi rekel, da se boji, češ kaj poreče na to rimski svet, če se mari ne uprè zoper njega kakor iz ljubezni do njega, tako tudi iz bojazni, da bi izostala delitev zrnja in gledališke predstave, ako se cesar še dlje časa mudi v tujini.

Vsekako pa hočemo oditi v Benevent, da si ogledamo čevljarske igre, s katerimi se hoče odlikovati Vacinij, od tod pa pojdemo pod varstvom božanstvenih bratov Heleninih na Grško. Kar se mene tiče, sem se že prepričal do dobrega, da človek med bedaki postane sam bedast ter da nahaja celo nekaj čar v tej bedastoci. Grško in potovanje s tisoči četer, uprav kakor nekaj zmagoslavni pohod Bahhov, sredi nimf in bahhantek, ovenčanih z zelenimi mirtami in vinsko trto, na vozovih, pred katerimi so zapreženi tigri, pa čelije, venci, vzkliki: evoe! godba, poezija ter ploskajoča Hellada — vse to je slavno, toda mi tu gojimo še drznejše namene.

Hočemo vstvariti nekako vshodno, bajčno cesarstvo, državo palm, solnce, poezije ter sen spremeniti v resnico — jedino možno življenje. Hočemo pozabiti

na Rim in težišče sveta ter se nastaniti kje med Grško, Azijo in Egiptom; hočemo živeti ne življenje ljudi, marveč življenje bogov, ne znati, kaj je vsakdanjost, jadrati v zlatih ladjicah v sencih škrlatastih jader po Arhipelagu; hočemo biti Apolin, Osirij in Baal v jedni osebi, rudeti kakor zarja, svetiti se kakor solnce, lesketati se kakor mesec, vladati, peti in sanjariti... Ali mari verjameš, da se tudi jaz, ki imam še vendar za jeden sesterce razuma, vdajam tem domišljijam, misleč si, da se radi tega velike in neobičajne, ker so neizvršljive... Taka država bi bila nekaj, kar bi se ljudem čez mnogo stoletij zdelo slično sanjam. Dokler Venera ne vzame ná-se podobe nekake Ligije, ali vsaj take sužnjice, kakor je Eunika; dokler življenje ni ozalšano z umetnostjo, pa je ono samo na sebi pusto in prazno ter nam pogostoma kaže lice opice. Toda Rudečebredec ne uresniči svoje nakane, bodisi že radi tega, ker bi v onem bajnem kraljestvu poezije ne smelo biti prostora za izdajce, za podlost in smrt, med tem ko se v njem pod zastorom pesnika skriva slab glumač, bedast voznik in dolgotrajni tiran. Neprestano ubijamo ljudi, kateri so nam v čemur si bodi na poti. Revni Torkvat Silan je že mrlič. Pred nekoliko dnevi si je bil odprl žile. Lekani in Licinij sta le s strahom sprejela konzulstvo, stari Trasej ne uide smrti, ker si prizadeva biti pošten. Tigolin še zá-me doslej ni izmoledoval povelja, naj si odprem žile. Potreben sem še ne samo kot elegantiae arbiter, marveč kot človek, brez čegar sveta bi bilo potovanje v Ahajo nemogoče. Vsekako pa si vedno mislim, da prej ali poznej se mora tako končati. Ali pa veš, na kaj vse mislim? Na to, da Rudečebredec ne dobi v roke moje mirenske čaše, katero poznaš in občuduješ. Ako boš ob uri moje smrti pri meni, dam ti jo, ako

bodeš daleč, pa jo hočem razbiti. Toda sedaj imamo pred seboj še čevljarski Benevent, olimpijsko Grško ter fatum, ki vsakemu določuje njegovo neznano pot. Bodi zdrav ter najmi si Krotona, sicer ti še drugič vzamejo Ligijo. Kilona pa mi pošlji, kadar ga več ne boš potreboval, naj sem že kjerkoli. Napravim iz njega drugega Vacinija, in nemara se bodo senatorji in konzularni ljudje tresli pred njim, kakor se tresajo pred vitezom Dretvo. Bilo bi dobro, ko bi človek doživel to čudo. Kadar dobiš Ligijo, naznani mi to, da žrtvujem za vaju par labudov in par golobov v tukajšnjem okroglem Venerinem templu. Videl sem pred kratkim v sanjah Ligijo na tvojih kolenih, čakajočo na tvoje poljube. Potrudi se, da se uresniči to moje sanje. Naj na tvojem nebu ne bo oblakov; ako pa so, pa naj bodo rudeči in duhteči kakor kake rože. Ostani mi zdrav!

XIX.

Komaj je Viničij nehal čitati, pride v knjižnico Kilon neoglašen, kajti služabnikom je bilo naročeno, naj ga spusté vsaki hip, bodisi po dnevu ali po noči. Naj ti bo božanstvena mati tvojega velikodušnega prednika Eneja — je dejal — tako milostljiva, gospod, kakor je bil meni milostljiv božanstveni sin Marijin. »Kaj to pomeni?« vpraša Viničij, vstajaje od mize, poleg katere je sedel. Kilon dvigne glavo ter reče: »Eureka!« Mladi patricij osupne tako, da dlje časa ni mogel spregovoriti besedice. »Ali si jo videl?« vpraša ga nemiren. »Videl sem Urso, gospod, ter govoril z njim.« »Ali veš, kje so jo skrili?«

govornik, aranžer in kar se hočete, v glavnem pa „medium“ med dr. Pajerjem in Gredolskim glede na njihovo tajno pogodbo, kako držati nju kot vladarja visoko nad ljudstvom ter kako ugnati v kozji rog te preklicane naprednjake! All' erfa!

Krajnim šolskim svetom za predsednika imenovati duhovnika, je anomalija. Ker je marsikateri duhovnik sposoben za vse na svetu, torej tudi za demoralizovalno uplivanje na šolskem polju, je jako nevarno, imenovati za predsednika krajnim šolskim svetom nunc. Eto dokaza! V gorah je neki nunc, ki je predsednik krajnemu šolskemu svetu, odpustil kazen 4 K nekemu očetu, ker ga je bil pridobil za to, da je volil tako, kakor je on hotel. Krajni šolski svet je bil naložil tistemu očetu kazen 4 K radi šolskih zamud njegovih otrok. Eto! Ali ste ga videli?! Politikujoči nunci ne sodijo v krajne šolske svete in sploh nikamor v naše zastope! Pozor na to stran za bodočnost!

Vse mogoče in nemogoče načine so bili porabili, da so lagali, kaj se zgodi, ako bo izvoljen v peti kuriji za poslanca dr. Tuma. Nekje v gorah je bil raznesel nunc med ženskim spolom govore, da če bo izvoljen dr. Tuma, da upelje „civilni“ zakon, da bo zupan sklepal poroko, pa le za 3 leta, po treh letih pa da bo smel mož zapustiti svojo zakonsko polovico, makari, če bo imela še več otrok. Ženski svet pa je toliko furbast, da ni hotel verjeti takim nuncem čencam, pač pa je neko poredno dekle bilo začelo govoriti med ženskim svetom o „civilnih“ zakonih po farovžih!

Nesreča se je bila zgodila. Pri Voglarjih tik Trnovega je bil nastal preteklo sredo požar pri gospodarju Podgorniku. Zvečer je moralo biti, tako med osmo in devedo uro. Žena Podgornikova je hotela rešiti iz sobe se nekaj obleke in drugih rečij. Ko je grabila, kar jej je prišlo pod roke, jo je objel ogenj, da jo je mož s sinom komaj se rešil iz ognja, da ni zgorela do cela. Bila je vsa opečena, pa tudi mož se je opekel, tako da je nevarno bolan. Bali so se, da reva tako umre. Zato so poslali, ko so jo prenesli v bližnjo hišo, takoj po gospoda na Trnovo, po znanega kurata Kodriča. Ta vzoriti božji namestnik je rekel dne 24. novembra lani v gostilni pri Žerovcu, da ne pride previdet, čeprav bi trije na smrtni postelji ležali, ako ne bodo z njim volili! Trnovski zupan Peršič ga je bil prijel radi tega javno pred cerkvijo, in pričel je dokazala, da je Kodrič res tako govoril. Besedo drži. Na Trnovem, pri Voglarjih, na Ravnici, sploh na tej lepi planoti niso ugodna tla za rast klerikalizma. Voglarji niso hoteli voliti z nuncem. Zagrozil je bil, kakor prej rečeno, da ne pride previdet, in res se je zadr, ko so ga prišli klicat k ubogi ožgani revi, ki je bila med življenjem in smrtjo — „Ne grem!“ Ni šel. (Najbrže je bil tudi skrivnostnosladkoginjen, ker je poznat kot sovražnik vina, da ga ne more videti v kozarcu.) Do kraja nesreče je imel le četrt ure. Šli so na Ravnico. Ravniški obče članski in priljubljeni gospod duhovnik je šel res takoj dobro uro hoda, previdet ubogo pogorelko. Nevarnost da umre brez verske tolažbe, je bila velika, ako se upošteva čas, kateri so porabili do Trnovega, nazaj, v Ravnico in zopet nazaj do Voglarjev. Ubogo ženo so

nesli drugi dan v Gorico v bolnišnico, moža pa so peljali. Umrla je reva v soboto in v nedeljo so jo pokopali; moža pa se zdravijo v bolnišnici. Ona že počiva v miru in kot trpinka na tem svetu uživa gotovo nebesa. Ona je gori, vprašanje pa je, ako pride tudi Kodrič v nebesa. Tu se spomniš nehoté na neki dogodek pri spravevanju. V Brdih je bilo. Nunc je imel na piki nekega moža. Vpraša ga: Nò, sedaj mi pa povejte vi, kaj dela naš gospod Bog v nebesih? Bric: Na zlatem prestolu sedi sredi nebes in vsake toliko časa zmaje z glavo ter se glasno začudi, zekaj da ni nobenega farja v nebesa!

Iz Črnič. — Nad vse smo bili žalostni, ko smo doznali, da je v peti kuriji bil izvoljen za slovenskega poslanca gosp. dr. A. Gregorčič, naš častni (!) občan, s pomočjo 22 furlanskih polentarjev. Mi ga ne prištevamo več svojim zastopnikom, ampak furlanskim poslancom. Saj se ne bode smel več boriti za naše narodne pravice proti našim narodnim sovražnikom, s katerih pomočjo je bil izbran. To je pač izdajalstvo!

Razveselili pa smo se nad vse, da je prodrl vsaj v četrti kuriji naš kmetski kandidat, kateri gotovo bolje pozna naše kmetke reve in težave, kakor kak semeniski profesor ali c. kr. sodnik.

Že iz prejšnjih dopisov poznani naš mežnar se je žrnil na večer volitve v V. kuriji na pragu Klepčeve hiše zakricati „Tuma je zmrznil!“ Povedal pa ni, da je „zmrznil“ s pomočjo laške polente in da je naš gospod dr. Tuma dobil od Slovencev več 17 glasov kakor Gregorčič, kateri je zdaj pri Slovencih znan pod imenom Gredolčič. Zakricati bi moral „Živio polenta“, če ste svojemu narodu „veren“ Tomaž. Mi črniski napredni možje bi iz srca radi dali dr. Gredolčiču polente, katero bi napravili iz moke onega turščaka, katerega ni hotel naš imenitni pridigar g. kaplan pobirati po naših „liberalnih“ hišah. Prav veseli bi bili, da bi naši gospodje pustili tudi jezike in jajca, da jih pošljemo v Furlanijo k suhi polenti, da z njimi postrežejo svojemu poslancu dr. Gredolčiču, ko jim bode poročal o svojem delovanju na Dunaju. Saj je to tudi dolžan, ker so njegovi volilci.

Z našim mežnarjem se je zmage veselil tudi naš „Nutič“, katerega je prevelika navdušenost za dr. Gregorčiča spravila osem dni na ječmen v kalaburnico. Tega pobožnjaka naj naši klerikalci le prištevajo med svoje prišaste.

Preteklo nedeljo smo imeli občni zbor za zavarovalnice goveje živine, katera pa nič ne napreduje. Vzrok temu so tudi nesreče, ker tu pogine primeroma še precej mnogo živine. Deloma je pa tega kriv tudi naš odbor, kateri se vse premalo briga za to prepotrebno društvo. Naš predsednik prenaša raje kvante v farovž, kjer obrekuje naše poštene može, katerim ni naklonjen. Svoje strankarstvo je pokazal pri občnem zboru nasproti kmetom Sabotniku in Mihelju brez pravih vzrokov, le zato, ker niso njegovi prijatelji. Ravno tako delajo tudi pri posojilnici, ker nočejo dati posojila ljudem, kateri Lojkom ne hlapčujejo. Klerikalci so povsod jednaki. Če bodele ta moj dopis razumeli, vam bodem prihodnjije pa še pisal. Kmet.

Op. uredništva. Takšni dopisi od priprostega ljudstva so nam vedno dobro

došli. Res, da smo vam mnogo spremenili in opili, a počasi se že toliko naučite, da pribčimo Vaš dopis v celoti. Pozdrav.

Iz Dornberga. — V 1. stev. „Norice“ se čita o naših liberalcih, kako da stikajo glave skupaj gledé izgube pri volitvah volilnih mož. Odgovor na to: Prasamo Vas, bružne klerikalne duše, kdo več stika in okrog leta, kakor vi drugi. Saj že tri mesece gulite pete, kakor da vas hudobni duh goni. Le oglejte se, kako imate razdrapano pri tleh hlače, kakor da ste ožgani s slamo. Ali se ne spominjate, kako so starašine, podžupani, in celo zupan s svojimi podrepaniki cele noči okrog volilce mamili, da naj volijo tistega, ki je za sv. vero; kaksno imajo, je vprašanje. Kako da Vas ob smrtni uri Gregorčič vsega reši, in slednjic v zardinjeri v nebesa popelje! Kako ste na dan volitve, kar leze in hodi, na volišče vlekli ter vpili: „Pejte volit, da resimo sv. vero in Kristusa!“ Vprašamo Vas: ali smo se mi drugi poslužili take agitacije?!

Ko je nekdo vprašal mežnarja, kako da se more takik božjih imen rabiti v agitacijo, mu je odgovoril: „Kaj tisto! To gre za zmago.“ Torej, kdo štiti Vas, kdo vam je vse dovolil, „črna banda“.

(Drugi dopis.) — Gospodje „klerikalni magnati“! kaj se v Pepota zadirate; ali vam je kje na potu, da ne morete svojih zvijač pestiti? Ker je dopisnik pisal o gosp. župniku, je gotovo bil bližje njega kakor jaz, in marsikaj videl in slišal.

Gradiva pa ima „Soča“ dovolj, in sicer resničnega, ne pa lažnjivega, kakor ga krpuca „Gorica“. Jaz hodim h g. Gabrščeku, Vi bogatasi pa k „Montu“ in posojilnicam; bi vam ne rekel, ko bi ne rekli!

Vedite, da jaz sem k večjemu pet- do šestkrat v Gorici, kakor rečeš, „dočim“ mnogo tistih pobožnih duš po cele tedne, „nedeljo navrh“! Ti „črnc“, ki me opazuješ po Gorici in črniš po Dornbergu, vedi, da sem bil v Gabrščkovi tiskarni pred petimi meseci. Ti jurist tretjega reda, ki se skrivaj pod havelok in se jeziš na svojo ženo, daj se vézbati, gospodine „grossmerkant“, pa pusti druge ljudi na miru, kajti tak posestnik, kakor si ti, je še marsikdo.

Da nas poznajo, to je gotovo, ker se nič ne skrivamo, posebno jaz najmanj. Svojo družino sem do zdaj pošteno preživl. Komu se imam zahvaliti, vem že sam, „klerikalcem“ dornberskim gotovo nič; z vami nisem, ako snajo tudi podgane „vintolo“! Toliko za sedaj. P. P.

Domače in razne novice.

Naš „Kažipot“. — Tiskali smo ga 1400 iztisov; na prodaj ga je le 200 komadov, največ naročnikom „Primorca“ po kroni. Pustimo na stran uredniško delo, ki je ogromno. Omenjamo le to: Vsakdo se lahko prepriča pri kateremkoli tiskarju, koliko stane tisek take knjige, s tako drobnimi črkami in toliko okrajšav. Tudi dohodke lahko zračuna; povemo le, da v najugodnejšem slučaju prejmemo 360 gld. Izguba je torej očitna — poleg truda.

To lepo knjigo so dobili naročniki „Soče“ tudi letos za novoletno darilo. Lahko rečemo, da v nobeni drugi deželi nimajo le približno enake knjige. — Zakaj to pripravljamo? Zato, da bi gg. naročniki uvaževali i ta naš trud ter ga vsaj deloma nagradili s

točnim plačilom naročnine. Nevarnost v tem oziru je še vedno prevelika! In nemaren plačnik ni naš pravi prijatelj!

Volitev v veleposestvu. — Včerajšnja volitev v veleposestvu je skoncata tako, da je dobil dr. Verzeznassi 165 glasov, Kocijancič 62 in grof Dubsy 21. Nad vse pričakovanje je dobil Verzeznassi 165 glasov. Dobil je tudi več slovenskih glasov iz Brd, baje radi nekich cest, za katere bi imel zasluge on. Ako je temu tudi tako, tukaj ob volitvah, ko gre za to: ali Slovencem ali Italijan, se to nima upoštevati. Na slovenski strani bi bili spravili z dobro organizacijo na volišče še okoli 50 glasov. Prav bi bili storili slov. veleposestniki, da so se pokazali vsi na volišču in sicer da bi bili glasovali vsi za Kocijanciča. Ob takih prilikah je taka manifestacija na mestu in utegne kedaj pozneje pri kaki eventualni kombinaciji upljevati ugodno. Klerikalni agitatorji so letali in se pehali za grofa Dubskega v Medeji, kateremu pa so priborili komaj 21 glasov. Res so imeli še nekaj pooblastil zanj, ali ni bilo volilcev in niso imeli komu dati jih! Volilo jih je 248, torej se je zdržalo volitve blizu 100 volilcev.

Zvečer je šla po mestu godba z ognjegasci, ki so nosili baklje, ter z najetimi mladenci, ki so nosili mestne zastave. Peli so razne običajne pesmi, med njimi tudi neizogibni „Marameo“, ki žali Slovence, ter kričali na vsa grla „evviva“ z raznoterimi pristavki. Vsa ta množica se je ustavila pred gledališčem, kjer je bil spustil nekdo govornico, laški kaporijoni pa so bili zbrani gori v dvorani pri čaši vina. Posebnega se ni pripetilo nič, posebno je bilo le to, da pusti poslanec, ko se mu ni bilo treba prav nič bati za mandat, na tak način proslavljati „zmago“! Ali nekaj je moralo biti, da se tista množica dvomljive vrednosti ne odvadi — ulic!

O volitvi v Sežani nam dalje poročajo: Zupan iz Berja se je peljal z našimi v Sežano in šel z njimi do Mahorčičeve gostilne, a tam se je skrtil in utekel med nunc, ker se jih grozno boji. — On je tudi gostilničar. Zato so mu naprednjaki obrnili hrbet, ker izdajalca nočejo še podpirati. Naj bi bil vsaj pošten in odkrit klerikalec, ne bilo bi tako hudo.

Šempolajski zupan je dal častno besedo, da bo volil z našo stranko. Zato je bil tudi izvoljen. — V Sežani pa je zahteval od g. glavarja drugo glasovnico, katero mu je napisal vikar Kos iz Brestovice. Seveda, volil je s klerikalci. Župana Škrka si dobro zapomnimo za bodoče čase, kakor tudi druge izdajalce in klerikalne poganjate. Bodo že še prihajali s sladkimi besedami! Gotovo je, da na Krasu ni mesta za klerikalce nikjer več: ne v šolskih svetih, ne v cestnih odborih, ne v deželnem zboru!

Izdajalci so jih obilno slišali v Sežani, tudi na postaji. Sram jih bilo!

Kolesarski ples. — Živo zanimanje, katero se je pričelo razvijati za ta ples, narasča tako, da je došlo osobito z dežele odboru že kedaj mnogo povprašanj radi vabil. Ista pa so šele v tisku, a pričelo se bo z razpošiljavjo takoj, ko bodejo dotiskana. Kolesarsko društvo „Gorica“ si bode stelo v častno dolžnost, poskrbeti vse, da ponudi udeležencem prav mnogo zabave in da ostane ta ples ne samo najelegantnejši marčev tudi najživahnejši letošnje predpustne dobe.

Kolesarsko društvo „Gorica“ je imelo v soboto dne 12. t. m. v društvenih prostorih restavracije „Pri treh kronah“ ob mnogobrojni udeležbi svoj redni občni zbor, kateremu je predsedoval vsled odsotnosti predsednika gosp. podpredsednik dr. Rudolf Gruntar. Iz poročila tajnika je bilo uvideti, da je odbor imel dobro voljo povzdigniti za časa poletne sezije družabno življenje v društvu, da pa je pri izvrševanju te vse hvalevredne naloge naletel običajno na brezbriznost posameznih društvenikov, ki so s

»Ne, gospod! Drugi bi bil iz samega samoljubja pokazal Ligijcu, da je uganil, kdo da je; drugi bi bil poskušal poizvedeti, kje da stanuje ter bi naposled dobil udarec s pestjo, da bi se ne brigal več za pozemeljske stvari, ker bi bil vzbudil v orjaku nezaupnost ter povzročil, da bi še v tej noči bilo najdeno za deklenco drugo skrivališče. Jaz pa tega nisem storil, gospod! Dovolj mi je, da vem, da Urso dela pri nekem mlinarju poleg Emporija, kateri se imenuje Demas, uprav tako, kakor tudi tvoj oproščeneč; dovolj, da sedaj, kateri tvojih vrlih in zaupnih sužnjih gre jutri lahko skrivoma za njim ter odkrije njegovo skrivališče. Jaz ti samo prinašam zagotovilo, da je božanstvena Ligija v Rimu, ker je Urso tukaj, ter še drugo novico, da nocoj po noči bodo vsi kristijani zbrani v Ostrijanu.«

»V Ostrijanu? Kje je to?« seže mu v besedo Vinicij, ki je očividno takoj hotel odriniti na naznačeno mesto.

»To je stari hipogeum* med Salarsko in Nomentansko ulico. Oni pontifex maximus kristijanov, o katerem sem ti pravil in katerega so pričakovali mnogo pozneje, je že tukaj in nocojšnji večer bo krstil ter učil na tem pokopališču. Oni se še skrivajo s svojim naukom, kajti dasiravno še doslej ni nikakih razglasov, ki bi ga zabranjevali, morajo vendar le biti previdni, ker jih ljudstvo sovraži.«

Urso mi je rekel, da se vsi do poslednjega zberó nocoj v Ostrijanu, kajti vsakdo hoče videti in slišati onega, ki je bil prvi učeneč Kristusov, katerega oni imenujejo Mesijo. In ker pri njih tudi ženske z moškimi vred poslušajo učenje, zato izmed žensk nemara samo

jedina Pomponija ne bo navzoča, ker bi se pred Aulom, častilec starih bogov, ne mogla opravičiti, čemu je po noči zapustila hišo. Ligija pa, gospod, ki se nahaja pod varstvom Ursa in njihovih starešin, pojde tjekaj brezdvomno skupno z drugimi ženskami.

Vinicij, ki je živel doslej kakor v vročnici, podpiran jedino od nadeje, je začutil sedaj, ko se mu je imela ta nadeja izpolniti, nakrat tako slabost, kakor jo začuti človek po dolgem potovanju, ko že meni dospeti do cilja. Kilon to zapazi ter sklene, s tem se okoristiti.

»Tvoji ljudje stojé seveda na straži pri vratih, in kristijanom mora biti to znano. Toda njim tega ni treba, jih tudi ne bo ovirala in dasiravno je od reke pa do onih ulic precej daleč, vendar oni z veseljem pojdejo tjekaj, da zagledajo onega „velikega apostola“. Sicer pa oni imajo na tisoč sredstev, s pomočjo katerih dosepejo za obzidje. V Ostrijanu najdeš, gospod, Ligijo in ako bi, kar pa ne mislim, one ne bila tam, pa bo tam Urso, kajti obljubil mi je, da pride tjekaj ter ubije Glauka, ali čuješ, plemeniti tribun? Potem pa bodisi, da pojdeš po njegovem sledu ter tako izveš, kje biva Ligija, ali pa zapoveš svojim ljudem, naj ga kot morilca vjamejo, in ko ga imaš v rokah, pa ga prisiliš k priznanju, kam da je skrtil Ligijo. Jaz sem storil svoje. Drugi bi ti, gospod, dejal, da je popil z Ursom deset vrčev najboljšega vina, ali da je napravil z njim v igri scriptas duodecim deset tisoč sestercev, ali da je za dva tisočaka kupil to novico... Vem, da bi mi ti to nagradil dvojnótero, vsekako pa sem hotel biti enkrat v življenju pošten, ker sem prepričan, da tvoja darežljivost, kakor je dejal velikodušni Petronij, moje stroške obilno nadkrili.«

Vinicij, ki je bil vojak ter se je navadil nadvladati se v vseh važnih slučajih, je urno premagal svojo slabost ter dejal:

»Nadeja v mojo darežljivost te ne prekaní, toda ti pojdeš z menoj v Ostrijanu.«

»Jaz v Ostrijanu?« vpraša Kilon, ki ni imel niti trohice volje iti tjekaj. »Jaz, plemeniti tribun, sem ti obljubil najti Ligijo, nisem ti pa obljubil, da je zá-te vjamem. Pomisli, gospod, kaj bi se zgodilo z menoj, ko bi se oni ligijski medved, ki pobije Glauka, nakrat prepričal, da ga je pobil po krivem? Mari bi me ne smatral za povzročitelja storjenega uboja? Zapomni si, gospod, da čim večji je kdo modrijan, tem težavnejše mu je odgovarjati na vprašanja prostakov; kaj mu naj torej odgovorim, ko bi me vprašal, čemu sem zatožil zdravnika Glauka? Ako pa si vendar-le misliš, da se ti lažem, pa ti povem: plačaj mi še le takrat, kadar ti pokažem hišo, v kateri prebiva Ligija; danes mi pa pokaži samo košček svoje darežljivosti, da ne ostanem brez nagrade, ako ti, gospod, (česar pa te naj čuvajo bogovi) padeš v kako nesrečo. Tega bi tvoje srce nikakor ne prineslo.«

Vinicij stopi k škrinji, stoječi na mramornastem stojaču z imenom „arca“ ter, izvleki iz nje mošnjček, ga vrže Kilonu.

»To so „skrupuli“,« reče. »Kadar bo Ligija v mojih rokah, dobiš tak mošnjček „aurensov“*.)

»Jupiter!« zakliče Kilon. Toda Viniciju se naježe obrvi.

*) Skrupuli, ali scrupulum, mal zlat denar, vreden približno tretji del aureusa ali zlatega franka.

(Dalje pride.)

*) Prostor ali mesto pod zemljo.

tem vsako živahnejše delovanje skoro onemogočili. Upanje pa je, da se v tem oziru kmalo obrne na bolje. Blagajničar gospod Kavčič je poročal o stanju družstvenega premoženja in izkazal K 488-12 čistega preostanka, kar se je z zadovoljstvom vzelo na znanje. V odbor so bili voljeni sledeči gospodje: predsednik: dr. Dragotin Treco, podpredsednik: Rudolf Konjedič, tajnik: Božidar Vernik, blagajnik: Fran Kavčič, I. rednik: Avrelji Bisali, II. rednik: Antón Jeršek, odbornika: Vekoslav Zajec in Ignacij Saunig. Novi odborniki, same mlade delavne moči so nam porok, da se v bodoči seziji društveno življenje razvije in društvo samo povsje na ono stopnjo, katero bi moralo kot jedino športno društvo v Gorici zavzemati že davno. Zhorovanje so posetili kot gostje mnogi naši odličnjaki, s posebnim navdušenjem pa je bil pozdravljen slovenski prvoborilec tržaski g. dr. Otokar Rybař. Zbrani kolesarji so mu priredili najsrčnejše ovacije, za katere se je dr. Rybař v lepih besedah zahvaljeval. Vrlemu kolesarskemu društvu „Gorica“ želimo mnogo vspeha.

Darovi za Živca. — Prejeli smo nadalje: Gosp. R. R. na D., rojakinja naprednega misljenja poslila kron 208 „za ubogega Živca, katerega so steple farske barabe“.

Kako agitujejo za „Prim. List“. — Upravnstvo tega farovskega klepetca in hujškatca nadleguje ljudi po deželi s takimi pismi:

„Spoštovani gospod! Prosimo Vas prijazne pomoči za dobro stvar. — Naš katoliško-narodni časopis „Primorski list“ nima v Vaši duhovni niš naročnikov; ljudje berejo slabe časopise, ki vero izpodkopavajo in duhovnike napadajo, resnice pa ne izvedo, ker nimajo dobrih listov. — Imeli boste za slugo pri Bogu in dobrih ljudeh, če boste „Primorski list“ priporočili. — Izhaja vsaki četrtek in stane za celo leto 1901 le 3 Krone. — Če ne more en sam plačati, naj se naročijo po dva ali trije skupaj. Stroške, katere boste imeli, vam povrnemo. Pričakujemo odgovora. — Upravnstvo „Prim. Lista“ v Gorici. — Gorica 10/1 901. (Pečat).“

Kako nesramno zlorabijo ti sleparji božje ime. Torej pri Bogu dobi zaslug, kdor razširja vse one prisrčarje in pa lumparije, katere trosi v svet „Prim. List“? — Rojaki! Edino pravi odgovor na take farovške sleparije je ta, da jim list vrante! Širite „Primorca“, ki se tiska že v 2000 iztisih!

Kaj vse vedó v Gredolčičevi tiskarni. — Neki uslužbenec v Gredolčičevi tiskarni je dejal že v pričetku decembra g. J. M.: „Gregorčič bo izvoljen, če tudi dobe naprednjaki večino slovenskih glasov“. Gosp. M. je začuden vprašal: „Kako je to mogoče?“ Gredolčičev sluga odgovori: „Jaz vem, da bo gotovo izvoljen.“ — Neki znan klerikalec pa je dejal že pred dvema mesecema v neki seji „Vinarskega in sadjarskega društva za Brda“, da Gregorčič bo izvoljen, naj se naprednjaki še tako napenjajo. — To vse le dokazuje, da je bila izdajajska zveza dr. Gredolčiča s Furlani že pred časom zagotovljena.

Gregorčič, Šusteršič, Tuma. — Priprost hribovec je tudi šel na katoliški shod v Ljubljano, ker je imel pot plačano. Revež ni bil še nikdar mimo Kanala, zakaj bi si torej enkrat v življenju ne ogledal Ljubljane, vozil se po „ajzenponu“ in dobro jedel na nunčeve troške? — V Ljubljani je nekje po naključju stal poleg Gregorčiča in Šusteršiča. Kranjski prorok je vprašal goriskega viteza: „Kaj pa dela Tuma?“ Ta je pa odgovoril, smehejra se na znan velesimpatičen način: „E, zbira tistih deset moštcev, pa jim pridiga.“ — Ali ste ga slišali? Še takrat si je mož domišljeval, da je mali bog na Goriskem, nepremagljiv in vsemogočen. In danes? — No, danes je revež le še — deputato friulano!

Anton Mašera na Livku. — „Prim. List“ vzame v vsaki številki na piko kakega naprednjaka. Zadnjič je doletela ta čast 60-letnega Antona Mašera na Livku, ki je bil volilni mož narodno-napredne stranke. Hoče se nekako norčevati z njim, češ da v svoji gorečnosti za dr. Tumo bi bil skoro zmrznil, ker je opesal na potu in moral prenočiti v nekem seniku. — Ako se pomisli, kje je Tolmin in kje Livek ter se upošteva, da je storil tisto dolgo pot 60-letni mož, se pač ni čuditi, ako človek opesal ter mora prenočiti drugje, ker ne more priti domu. Ako bi se bilo pripetilo kaj takega kakemu volilnemu možu klerikalne stranke, bi ga povzdigovala v deveta nebesa, ker pa je mož naprednjak, ga hoče osmesti. Gotovo prav značilno je, da je Mašera kljubu svojim 60 letom tako čvrstega duha in tako razumen, da je presodil hitro, da le narodno-napredna stranka je prava, in se je radi tega tudi nje oklenil. Nič ga niso strašile nunčevske groznje, da bo pogubljen vsakdo, kdor voli „liberalce“, marveč značajni mož Mašera je šel od doma z Livka v Tolmin, volit za napredno stranko, ker ve, da ista samo je prava zastopnica našega kmeta, ker le ta govori našemu kmetu prav iz srca. Šel je mož, volil je in prišel je srečno domu, čeprav je moral prenočiti drugje, predno je dospel na Livek. Tako značajnega moža, treba častiti. Klobuk z glave pred njim! Poslušajmo, kaj pravi tudi sam v nam poslanem po drugi roki pisanem pismu: „Študentsko mi je prišel v roke „Primorski List“ od 10. t. m. Dopisnik se je razkorčel čez me gorostasno, ali ne boš Jaka

tobaka. Ni vredno odgovora sicer, ali povem pa le, da naj bode pod ničlo, naj bode mrzlo ali vroče, ako bi bil še kedaj volilni mož za državnega poslanca, ne bi volil nikdar klerikalca, akoprav bi se imel dopisnik v „Primorskem Listu“ obesiti za nit ali pa postaviti stokrat na glavo. Ako je dopisnik na koga jezen in ga glava boli, naj jo skozi okno pomoli, in odneha mu gotovo. Dopisnika prav dobro poznam, kjer se nahajajo kustarji in klesarji, od tam je doma. Ne mislite, da ste kaj pridobili z dotičnim dopisom. Jako se varate, in s tem ste se le še bolj osmehili. Zadnjih prvotnih volitev ne morete pozabiti. Pa kaj se hoče, potrpeti se mora. Mašera Anton.

Slovečl župnik Perinčič v Pliskovici je bil še pred par tedni v nevarnosti, da ga orožniki odženejo v luknjo zaradi zločina po § 125. kaz. zak. To bi bilo tudi edino zdravilo za vse skandale, katere je doslej že počel. „Tutti frutti“ so že dovolj povedali. — Toda našim politikujočim nuncem se nič ne zgodi, naj počnejo, kar hočejo; duhovna oblast jih še štiti. Tako je tega vasujočega župnika na primer le premostila iz Soče v Pliskovico, da tam bolj v miru nadaljuje vsaj nekaj časa — obče pohujšanje. Še več! Ker je vikar v Gabrovici bolan, nadomestuje tudi njega. Ta farovski babjak je bil ves čas, ko je še v Soči uganjal široko znane pikantarije in se druge „... rije“ (zvonomi, popariva cerkve, razdelitev cesarskih podpor!) velik nasprotnik „Sloge“ in Gregorčiča. Zdej pa se tepe za „Slogo“ in „spokorjenega Gredolčiča“. Lepa čast za novega viteza! — Župnik Perinčič je preobrnil obo volilna moža v Pliskovici, izvoljena po trdi borbi za našo stranko. Kraševci, pozor na take značaje. — Hotel je ujeti tudi volilca v Gabrovici. Pisal mu je to pismo:

„Spoštovani gospod! Predstavim se vam kot nekak duhovni pomočnik pri Vas, ki sem zadnje nedeljo marsikaj povedal o žalostnih razmerah na Goriskem sploh vsled zdražbarjev in nasprotnikov proti političnemu društvu „Sloga“ v Gorici ter izrazil željo, da bi tudi gabroviški g. vol. mož v imenu sploh dobrih tamosnjih občinarjev jutre glas dal Sloginemu kandidatu g. Matiji Rutarju, c. kr. sodn. svet. v Gorici. — Upam torej, da bote po svoji vesti glasovali jutre ne v imenu volilcev — ampak v imenu cele Vese občine, ki gotovo bolj „Slogi“ zaupa kakor pa nekaterimkom brez društva in programa. Zatorej Vas lepo prosim, zapišite že danes na „Glasovnico“ ime našega Matije Rutarja — ter ne bojte se nobenega, ker do zdaj je bila v V. kuriji naša zmagava. — Tudi niste dolžni tako podpisano glasovnico nobenemu pokazati. Drugi naj mislijo o Vas, kar jim drago. Jutre, ko bote na vrsto pršli pri glavarstvu, oddaste kar meni nič tebi nič svojo glasovnico, brez da bi kdo izvedel, kdo je na nji podpisan. — Jaz pa bom gotovo izvedel, ali ste me vslišali, ko Vas lepo prosim v imenu toliko Vaših nedolžnih soobčinarjev. Prihodnjo nedeljo Vas bom gotovo vzel v misel v cerkvi ter pohvalil, da ste v resnici zastopali Vaše ljudi itd. Taka javna pohvala vam bo veliko koristila. Ne želim pa, da bi moral javno ravno tam obzaloovati tako zaslepljenega moža, ki se ne ozira na svojo vest ne na celo vas. — Glejte, tudi drugje so se vol. možje premislili in potegnjejo s pravo „Slogino“ stranko, ki ima zasluge in zmage za seboj. V novič Vas lepo prosim za dobro Vase občine in Vas samih, zapišite Rutarjevo ime na glasovnico brez ozira na hujškatce, pa ostanite trdni kot kraška tla — in ne bo vam žal. — Nadejaje se torej ... Vas najljubneje pozdravljam ter se toplo priporočujoč vedno vdani Perinčič, vik. v Pliskovici — in tisti mož, ki je pridobil vsakdanjo pošto tudi v Gabrovici, Pliskovica, 8/1 1901.“

Ali ste ga čuli? Zares, prav v čast je komu, ako ga tak človek pohvali, če tudi v cerkvi. Kdor ima še kaj časti, bi ga moral tožiti za pohvalo! — In kaj pravi dalje? On volilnemu možu grozi, da bi moral v cerkvi javno obzaloovati, da se oni ne ozira na svojo vest itd.! — Prav dragoceno je pa priznanje, da so se drugje naši volilni možje — „premislihi“. H! Koliko je to stalo?! — Zanimiva je dalje pohvala, da je župnik Korlek poskrbel vsakdanjo pošto v Gabrovici. Zdej vemo, čegava „zasluga“ je, ako jo bo kdaj Gregorčič sebi pripisoval. — Sicer pa ni izključeno, da se je tudi Korlek za to brigal, ker mogoče je, da prebiva tam Katrica s sinkom Stankom, Korleckom, katerima more pošiljati vsak mesec lep pozdrav s — pošto nakaznico po razsodbi sodnije. Toliko danes. Ako hočete, homo nadaljevali!

Dornberške „rože“. — Dornberška fara je mastna; vsak župnik si nabere tisočakov kakor herac mraza, dotim prav to ljudstvo najhuje leze v dolgove. Ni kmalu kraja, kjer bi bili ljudje bolj zadolženi. Zato pa tudi lezejo čedalje bolj v farovsko odvisnost.

Sedanji župnik Juvančič si zna še množiti itak lepe dohodke svoje fare. Mase po 60 kr. mu nič ne ugajajo; izpod goldinarja niso zanj. Toda stare tarife so bile preveč vkoreninjene, zato so priskočile na pomoč — „rože“. Kaj so te „rože“? To so združbe po 15 oseb; te imajo svojega načelnika, ki ima nalog, paziti na vsak korak teh „rožarjev“ in potem sporočiti župniku. Do kakih posledic more vesti tako divno organizovano ova društva, je jasno; obrekovanje, natolcevanje v tem slučaju ni greh! — Dalje morajo ti „rožarji“ skladati za sv. mase po 7 kr., torej skupno 1 gld. 5 kr. menda vsakih 7 dni; vseh rož pa je 7 krat 7 ali 49. — Čujemo, da te sedmice divno cvetó v Dornbergu, župnik ima zdaj nad mero mas po 1 gld. 5 kr., in Dornberzanje zdaj čakajo, da se začne med in mleko cediti po Vipavi.

Politikujoči kapucini. — Poročajo nam, da oni kapucini, ki hodijo po deželi beračiti, tudi pridno agitujejo proti „Soci“ in „Primorcu“. — Opozorjamo svoje somišljenike na take hujškatce v kutah!

Plačani očenaši. — Od nekod nam pišejo: „Pri nas nunčevi očenaši niso po grošu, marveč po desetici. Na dan sv. S. K. jih je bilo 49, torej 4 gld. 90 kr. le za očenaše! — Mnoge naše babnice ne gredó v cerkev, ako nimajo desetice za očenaš, ker jih je sram, dotim nimajo drugače novec niti za sol in kruh lačnim otrokom. — Eto kos naše kmečke prevzetnosti in baharije! To je vzrok, da nosijo desetice za očenaše, ne pa resnična pobožnost. — Pa saj naše ženske tudi tekmujejo med seboj v tem, katera dá „gospodu“ večjo struco masla. To tekmovanje je slo nekje tako daleč, da so mnoge zacele i — goljufati. Jedna je mallačila v sredo skute, druga soli in še drugih rečej.“

V slabi luči. — Tudi nad gospoda Matevža Piriha, župana na St. Vidski gori, se je sprivil zadnji „Prim. List“. Pravi, da se je pokazal v slabi luči, ker je hotel baje nekemu volilcu siloma zapisati v svoji nesramnosti na listek dr. Tumo, ali je bil zasacen in jo je moral popihati. — Poročilo v „Prim. Listu“ je očitno prelitano in polno lazij. Ako bi bilo tudi res, da je g. župan Piriš prigovarjal koga, naj voli dr. Tumo, ter mu hotel radi tega napisati na glasovnico ime dr. Tuma, to vendar ni nič hudega, nič čudnega in nič kaznjivega. V tem pogledu bi moral pač „Prim. List“ prijeti le gg. nuncce! Ti, ti so skušali izsiljevati glasovnice našim volilnim možem povsodi, kjer je bila prilika, in seveda tudi na voliških. Podkupvanje, groženje s pekлом, hudicem, itd. je bilo na dnevnem redu. Nunci so se pokazali res v kaj slabi luči. Ali da jim ne porečeš, reko rajši oni ter izpostavijo na „pranger“ vaskogar, kdor jim pride pod roke. Poznamo gospoda Piriha, ki je značajen mož in naprednjak, in vemo tudi, da ga take podle reči v „Prim. Listu“ ne bole prav nič! Tisti cepec, s katerim so zamahnili po njem, pada nazaj na posvečenec same, ker gledé volitev imajo vse polno grehov in celo tolovajstva na vesti. Skazali so se v najslabši luči! Le pred svojim pragom naj metajajo, in kadar bo tam vse čisto, naj gredo drugam! Tam pa ne bo čisto — nikdar, kasta ni vneta za pravo čistoto!

V pijanosti padel in umrl. — 78-letni Al. Vat iz Palme je šel po noči v nedeljo proti domu pijan. Blizu vile „Ilke“ v ulici k Sosekemu mostu je padel ob kraju ceste na kamenje tik jarka ter obležal. Našli so ga vsega prašnega in okrvavljenega. Spravili so ga v tukajšnje bolnišnico, kjer je umrl kmalu, ne da bi se bil zavedel.

Tukajšnja trgovska in obrtna zbornica, ki voli zajedno z mesti poslanca za državni zbor, se je izrekla v svoji zadnji seji soglasno za Lenassija, ki je izvoljen v skupini mest in trgov.

Ustanovni občni zbor bralnega društva na Cesti bode dné 20. januarja 1901. ob 4. uri popoldne v hiši g. Frana Bratina na Cesti. Dnevni red: 1. Sestava društvenih pravil; 2. volitev začasnega odbora. Sklicatelj shoda.

Ženinom in nevestam. — Pust je tu; mnogi zapusté „ta ledih stan“ in se vprežejo v „jarem sv. Lukeža“, ki je sicer težko breme, ali sladko, kakor je dejal sam sv. Pavel. Pripravaj za ta važen prehod pod jarem zakonskih sladkostij in bridkostij so navadno velike. — Kdor pa ni imel dovolj časa, da bi si naročil postelnjake, omare itd. itd., kar je potrebno, dobi vsega dovolj pri naših solkanskih mizarjih. Tisti pa, ki plačujejo take potrebščine na obroke, naj se obrnejo do našega trgovca g. Antona Bressčaka v Gorici, Gosposka ulica (druga posojilnična hiša), kjer je treba za zakonsko spalnico, sprejemnico, jedilnico itd. Podob je obilo v zalogi vseh vrst. — To priporočilo smo napisali docela po svoji volji, ker vidavamo naše ljudi, da lazijo po krivih potih.

Zahvala — Odbor podpisane podružnice se s tem potom najiskrenejše zahvaljuje vsem onim, ki so na katerikoli način pripomogli, da se je veselica, katere se je priredila 6. t. m. klubu skrajno neugodnemu vremenu v gmotnem in vsakem oziru tako lepo in sijajno izvršila.

Posebe se nam je še zahvaliti vsem častnim rodbinam in p. n. gospodom za krasne dobitke pri tomboli in prispevke v denarju, g. lekarničaja Fr. Šapli za prireditelj toli dičnih, živih podob, vrlima gospodoma jur. F. Šapli in H. Pernetu, ki sta prva sprožila to misel, ter se ne ustrasila ne truda ne vsakovrstnih ovir ampak do zadnjega vstrajala pri začetem delu, vsem sodelovalcem pri igri, petji in živih podobah, pevovodji gosp. nadučitelju Hrab. Pernetu ter požrtovalnim gg. uradnikom, ki so z obču-

dovanja vredno radodarnostjo pripomogli, da se je nabralo ta večer čistega dohodka čez 200 K.

Tudi nam je prijetna dolžnost se posebno udano zahvalo izreči tukajšnjemu g. zdravniku dr. Finku, koji nam je podaril poleg drugih lepih dobitkov še Prešernov kip, kojega je dobil ta večer pri sročkanju. Odbor ženske podruž. sv. Cirila in Metoda za Ajdovščino in okolico.

Listulca. — G. dopisniku iz P. Vaš dopis smo prejeli ali ga ne moremo priobčiti, ker isto, kar pripovedujete, pač ni tako važno, da bi prišlo v javnost; tudi tisti možje niso toliko vredni, da bi se bavili v javnosti z njimi. Za take ljudi je najboljša zdravilo — preziranje! Pišite nam kaj drugega! Pozdrav!

Mesečno sobo, eno ali dve, meblirano s hrano išče državni uradnik. Kdo, pove upravnstvu.

Blagajničarico išče tvrdka Ko nje dič & Zajec v Gorici. Pismena ponudbe naj se pošiljajo direktno na tvrdko.

Nagluha (gluhost). — Bogata gospa, ozdravljena od nagluhe in užesnega brenčanja z umetnim ušesnim bobnilom dr. Nicholsona, je darovala njegovemu zavodu 75.000 gld., da gluhi, nepremotni ljudje lahko zastoj vdojijo taka bobnila. Pisma je pošiljati na naslov: St. 4660, zavod Nicholsona „Longcott“ Gunnersbury, London W.

Razgled po svetu.

Državni zbor. — Po informacijah iz krogov, ki stojé vladi najbližje, poročajo nekateri dunajski listi, da državni zbor bo sklican v prvi polovici meseca februarja. Dan, kdaj se to zgodi, še ni določen.

Italijanski listi od včeraj in danes slave na vse mogoče načine konečni izid volitev, katere so skončale njim v prilog tako, kakor so računali. Največ slavé Istro, kjer se jim je posrečilo vzeti Hrvatoma en mandat, tako, da bo Istra, ki je slovanska po dveh tretjinah, zastopana na Dunaju le po enem slovanskem poslancu. V drugi vrsti slave Trst, kjer se ni posrečilo Slovincem prodreti v tretji vrsti prihaja na vrsto naša dežela, kjer pač ni bilo nikake nevarnosti za laško mandate! Slavé izid volitev, ali tega slavilja se drži korupcija, skrajna korupcija, katero so izvrševali Lahi za časa volitev, in tega slavilja se drži pomoč vlade, ki bi morala biti nepristranska, ali ni. Italijani tega seveda ne stejejo tako, kakor mi, marveč so jim zdi vse to naravnost umevno. Tudi jih je že spridila vlada v kvar primorskim Slovanom, pa tudi v kvar — sami sebi!

V Ljubljani so slavili v nedeljo 50-letnico obstanda trgovske in obrtne zbornice na Kranjskem. Slavlje je bilo jako svečano, udeležba veličastna. Zagrebška zbornica je bila odposlala na slovesnost dva zastopnika. Na prijateljskem sestanku so nabrali svoto nad 200 K v svrhu ustanovitve slovenske trgovske akademije.

V Ljubnu na Štajerskem je kaznovala vojaška oblast nekega kadeta Lamberta, ki je bil v Gradcu ob priliki nekega shoda ranil s bajonetom nekega socialista, na 18 mesecev trde ječe.

Kitajska krutost. — Belgijski komisar je podal poročilo o kitajski krutosti v zapadni Mongoliji za časa vstaje.

Na ukaz kitajske vlade je bilo takrat tam v treh dneh obglavljenih nad 2000 domačih kristjanov, mnogo so jih sežgali, ubili so tudi škofa Hamerja.

Iz Curija poročajo, da so našli v železniskem vozu pri postaji Altdorf mrtva dva mlada zaljubljenca. Ustrelila sta se z dvema revolverjema hkratu. Vzrok: nesrečna ljubezen!

Proračun ruskega carstva. — Državni proračun za tekoče leto kaže dohodkov 1.788.482.000 rubljev, stroškov pa 1.788.482.006. Redni dohodki presejajo izredne troške za 73.443.450 rubljev.

Rusija potegne, kakor se poroča iz Londona, vse svoje čete iz pokrajine Čili ter obdrži sploh tam le toliko vojaštva, kolikor je neobhodno potrebno za varstvo tam bivajocih Rusov. Čete odidejo v Mandurijo kjer se priklopijo tamkaj garnizujočim.

V Trstu je volil v nedeljo tretji kolegij, kateri je zastopal pred zadnjimi volitvami skozi dolgo vrsto let vit. Nabergov. Zadnjič je bil izvoljen Lah Mauroner, in v nedeljo se je zgodilo isto. Oddanih je bilo za Mauronerja 2710 glasov, za Rybāra pa 1988; razlika znaša 722 glasov. Tržaski Slovinci so nastopili pri volitvah letos v peti kuriji in v tretjem kolegiju, kateri pritiče pravzaprav njim že a priori, kakor bi jim pritikala tudi peta kurija, ako bi na tržaskih tleh vladala za Slovence še pravica. Toda te ni, in Slovinci niso prodrli s svojim kandidatom. Tržaski Slovinci pod vodstvom političnega društva „Edinost“ so razvijali za časa volitev čudovito agilnost, kateri so se čudili vsi ostali Slovanci, ki se brigajo za slovensko gibanje v Trstu. V peti kuriji, kjer je prišlo celó do ožje volitve med Hortiseim in Rybārom, kakor tudi v tretjem kolegiju, so nastopili tržaski Slovinci v tako impozantnem številu, da je isto slovenska manifestacija slovenskega življa na tržaskih tleh. Kako je jokal „Piccolo“ pred ožjo volitvijo,

kako prosil in rotil občinstvo, naj se za Boga udeleži volitve, ker italijanstvo Trsta je v nevarnosti. Tudi sedaj pri volitvi v tretjem kolegiju je pisal v sličem rog. Volitve v Trstu so manifestovale slovesno žitje Slovencev na tržaskih tleh v taki meri, da vlada, ako hoče biti sploh pravična v najprimitivnejšem pomenu, mora začeti upoštevati tržasko Slovence drugače nego doslej. Vlada naj si kupi tisto številke „Piccola“ pred ožjo volitvijo v peti kuriji ter sedaj pred volitvijo v tretjem kolegiju, naj jih vloži v okvir ter obesi v pisarni c. kr. namestnika v Trstu nad pisalno mizo, da mu bodo kazale ob raznih prilikah, kadar bo ugibal, ako je sploh kaj Slovencev v Trstu, da tam živi močno slovensko ljudstvo, kateremu pritičejo tudi pravice! Političnemu društvu „Edinost“ gre najtopleje priznanje za trud, ki ne pozna nobenih ovir, ki gre le za ednim ciljem, to je dobrobit zapuščenega slovenskega naroda na tržaskih tleh na vse strani.

Izd državnozbornih volitev. — Z zaključkom preteklega tedna je bilo izvoljenih 304 poslancev. Od teh jih pripada: 49 mladoteseškemu klubu, 44 poljskemu klubu, 21 katoliški ljudski stranki, 21 Schönerejanski skupini 25 nemški liberalni stranki 38 nemški ljudski stranki, 13 kšč. socijalcem, 15 je Slovencev, 10 Hrvatov, 9 Rusinov, 9 socijalnih demokratov, 14 Italijanov, 8 članov poljske ljudske stranke, 6 češko-narodnih delavcev, 5 čeških agrarcev, 6 Rumunov, 2 Srba, 2 katol.-narodna Čeha, 2 liberalna veleposestnika, ostale štejejo se med divjake.

Posvetovanja voditeljev bivše desnice. — Razni poljski listi vedo poročati, da se na Dunaju že vrše posvetovanja voditeljev onih strank, ki so v bivšem parlamentu tvorile desnico. Razgovarjajo se o sestavi bodoče večine. Poljski klub zastopajo pri teh konferencah člani bivše parlamentarne komisije poljskega kluba vitez Jaworski, grof Dzeduszycki, Abrahamowicz in vitez Kozłowski. O udeležbi zastopnikov ostalih strank ni še nič znano.

O odklonitvi mandata od strani barona Dipaulija piše mej drugim dunajska „Informacija“: Izvolitev je vesela, odklonitev obžalovanja vredna. Umejeno sicer nejevoljo, iz katere je izšla odklonitev, toda državnik, kakoršen je baron Dipauli, nima pravice, da bi ga vodila čustva. Državi in stvari, katero zastopa, je dolžan, ne umakniti se takoj v svoj tabor jednako razjarjenemu Ahileju. Ako izgine baron Dipauli iz poslanske zbornice, je to le korist za levico, takorekoč darilo, ki jej je s tem poklonil, in najhujši vseh udarcev za katol. ljudsko stranko. — Jednako sodijo o tem tudi glasila katoliške ljudske stranke in tudi Dipaulijevi volilci, ki so opetovano poskusili pregovoriti izvoljenega poslanca, da sprejme mandat.

Kandidat Trogmann, ki je pri volitvi v bolzansko-meranski kmečki skupini odstopil od kandidature na korist baronu Dipauliju, si je s tem nakopal veliko sovraštvo svojih deželnozbornih volilcev. V „Meraner Zeitg.“ ga pozivajo, naj radi tega odloži svoj deželnozborni mandat. No, poslanec Trogmann brzkone ne ustreže tej želji, dobro vedo, da je mej temi „volilci-kmeti“ prav malo ali pa nič tistih, ki so mu pri deželnozborni volitvi dali svoje glasove.

Nemški radikali zmagujejo. — Schönerejanci in nemška ljudska stranka triumfirajo. Na Češkem so Schönerejanci vzeli v kmetskem volilnem razredu nemškim naprednjakom zopet 9 mandatov. Odkar so dosegli nemški radikali v peti kuriji toliko zmag, jim lete zmage kar v naročje. Klub Schönerejancev, ki je šel v bivšem parlamentu le 6 mož, se vrne v novi parlament vsaj 20 mož močan. Mogoče pa je, da pridobi še kje kak mandat. Liberalci se vrnejo decimirani. Na Češkem se zmagali le dr. Funke, dr. Pergelt in dr. Nitsche. Tudi dr. Pfersche, znani junak z nožem, je propadel. Nemška narodna stranka, ki je Schönerejancem najbližja, je dosegla na Zgorenjem Stajerskem velike uspehe. V mestnih kurijah je zmagala z vsemi kandidati. A tudi na Zgorenjem Avstrijskem je bilo voljenih pet kandidatov nemške narodne stranke. Za jeden mandat bo se ožja volitev. Tako so nemški nacionalci pridobili 3-4 nove mandate, ter so sedaj vsa mesta Zgorenje Avstrijske nemsko-nacionalna. V Welsu je propadel celo vodja nemških klerikalcev, dr. Ebenhoch. Zmagal je nemški nacionalc Alojzij Holter. Tako sta padla oba voditelja katoliške narodne stranke, baron Dipauli in dr. Ebenhoch.

Slovenec v Ameriki imajo sedaj že 3 liste: Amerikanski Slovenec, Glas Naroda in Nova Domovina. Z vsakim listom je združena tudi lastna tiskarna. Vsi trije listi so urejani dobro in spretno, le Amerikanski Slovenec je preveč klerikalen. Znamenito pri vseh 3 listih je to, da imajo izredno veliko število inseratov manjšega in večjega obsega. V Amerikanskem Slovincu jih našteješ kar v vsaki številki okoli 100. Vidi se pač, kako v Ameriki upoštevajo in-

serovanje; v Evropi pri nas smo v tem pogledu še daleč zadaj.

Kuga. — Iz Carigrada poročajo, da na krovu francoske ladje „Senegal“, ki je prišla v Beyruth iz Aleksandrije, so konstatovali slučaj kuge. Zato so ladje iz Aleksandrije in Port Saida podvržene preiskavi, predno smejo z ljudmi in blagom na kopno.

Na Japonskem je razsajal dne 10. t. m. ob vzhodni obali grozovit vihar, ki je napravil mnogo škode. Med drugim pogrešajo nad 400 ribičev, katere je vihar najbrže utopil.

Književnost.

Slov. Přeled. — Med neslovenskimi listi, ki so se udeležili Prešernove proslave, se je ta list posebno odlikoval. Grudnova številka je bila posvečena Prešernu in je prinesla devet njegovih pesmij, v resnici izborna predstavljena po g. Jaromirju Brodeckem, in začetek temeljitega spisa o Prešernu iz peresa gosp. J. Hudca ter pesnikov kip od Gangla in znano Prešernovo sliko. V obte zasluži trud gospoda Černega, ki urejuje ta list, za zblizanje slovanskih narodov vse pripoznanje. Gospod urednik pozna sam večino slovanskih jezikov in prestavlja sam na češčino prav mnogo, da bi seznanil svoje rojake z drugimi Slovani. Njegov list prinaša prevode vseh slovanskih pesnikov (od slovenskih je priobčil dosedaj razun Prešernovih tudi Askerevih in Gregorčičevih pesmij) ter poročilo in razprave o narodnem gibanju, o idejah, ki se razširjajo, iz vseh dežel. Slovanskemu Přeledu ni enakega lista pri vseh Slovanih, in kdor se hoče poučiti o drugih Slovanih, prebiraj številke tega lista! Da ima ta list tako vrednost, je pač le zasluga g. urednika, ki ga izborna vodi. Priporočamo ga Slovincem, kajti se vedno se mora boriti z materijalnimi težavami! (Cena K 6-40, naroča se v Pragi, Jeruzalemska ulica 11).

Proda se takoj

5-letni konj, ker je „črne dlake“. — Oglasiti se je pri Petru Birsu v Gorici, Corte Caravaggio.

Razglas.

Se naznanja, da dne 23. januarja t. l. od 11. do 12. ure opoldne, se bo zopet vršila javna ustmena dražba, v uradu cestnega odbora v Podgori, pri kateri se odda v zakup po znižani ceni zgradba kos nove okrajne ceste pod Šmartnem.

Klicna cena znaša 16800 kron. Vsak dražbenik bo moral pred začetkom dražbe položiti 5% varščine 840 kron.

Pogoji, načrt in proračun je razpoložen na ogled vsaki dan v uradu cestnega odbora.

Cestni odbor za goriško okolico.
V Podgori, dne 15. jan. 1901.

Načelnik:
Klančič s. r.

Dobre ure in po ceni!
s 3-letnim pismentnim jamstvom razpošilja na zasebnike
Hanns Konrad,
tovarna ur ter izvoz zlatine Most (Češko).
Dobra ura Rem iz niklja fl. 3-75; srebrna ura R. m. fl. 5-80; srebrna verižica fl. 1-20; budilnik iz niklja fl. 1-95.
Tvrdba je odlikovana s c. kr. orlom; ima zlate in srebrne svetilje iz razstav ter tisoč priznanih pis. m. — Ilustrovan cenik zastoji!

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladničar v Gorici na Kornu št. 3.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter objublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Soba s pohištvom

(meblirana soba) se išče. — Ponudbe na upravnishvo našega lista.

Anton Kuštrin

trgovec

z jedilnim blagom

Gospiska ulica št. 23 (v lastni hiši).

Priporoča svojo zaigo jestvin, kolonijalij, vsakovrstnega olja, navadnega in najfinejega „Luka“ po jako nizkih cenah. — V zalogi se dobivajo testenine tvrdke Žnidarskič & Valenčič v Ilirski Bistrici; cikorija in žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda ter moke vseh vrst iz mlinov Jochmana iz Ajdovščine in Majdiča iz Kranja.

Razpošilja naročeno blago tudi na deželo po pošti od 5 kilogr. naprej.

„Mizarska zadruga v Gorici“

išče trgovsko izobraženega vodjo trgovine za eksport mizarskih izdelkov. — Ponudbe »Trgovsko-obrtni zadrugi« v Gorici.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih,

briskih, dal matinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštna.

Izšel je ravnokar

Kažipot in koledar po Primorskem

z natančnimi podatki

vseh krajev, uradov, trgovcev, obrtnikov itd. itd.

Dobiva se

v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček v Gorici.

Cena: K 1-60; po pošti 10 vin. več. Naročniki „Primorca“ dobé „Kažipot“ za 1 krono.

Prva slovenska trgovina z železjem v Gorici

Konjedic & Zajec

(prej G. Darbo)

pred nadškofijo št. 5. Podružnica konce Raštela št. 2.

Zaloge v ulici Morelli št. 12, v Gosposki ulici št. 7, v posojilnični hiši.

Priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo najboljšega štajerskega železa, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščevine, orodja za razne obrti in pohišnega, štedilna ognjišča, peči, cevi in predpečnike, nagrobne križe.

Vsakovrstne okove za pohištvo in stavbe. Prevzemata vse naročbe za vsakovrstne stavbe in druga podjetja.

Glavna zaloga za Gorico in okolico

izdelkov c. kr. privilegovanih livarn.

Pripoznano najboljših patentovanih kotlov gosp. Nussbaum-a v Ajdovščini po tovarniških cenah.

Edina zaloga

najboljšega koroškega Acalon in Brescian-jekla.

Zaloga Portland in Roman-Cementa, kmetijskih strojev iz prvih tovarn. Kupujeta staro železje in kovine po najvišji dnevni ceni.

POZOR!
Zaloga vsakovrstnega pohišva
Anton Breščak
v Gorici,
Gospiska ulica št. 14 in ulica Vetturini.
V zalogi ima pohištvo vseh slogov za vsak stan, priprostega in najfinejega izdelka v veliki izbi.
V ZALOGI IMA: Podobe na platno in šipo, ogledala, žime in platno, razne tapearije itd.
Daje tudi na obroke!

„Ljubljanska kreditna banka“
v Ljubljani
Špitalne ulice št. 2.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavniških pisem, srečk, novecev, valut itd. po najkulantnejših pogojih.

Posojila na vrednostne papirje proti nizkim obrestim.

Zavarovanje proti kurzni izgubi.
Promese k vsem zrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog na vložne knjižice, na tekoči račun in na girokonto s 4% nim obrestovanjem od dne vloge do dne vzdiga.
Eskompt menjic nakulantueje.
Borzna naročila.